

CAPUT XIV.

RAMAE ARCESSITUS.

पुत्रशोकार्दितं पापा विसंज्ञं पतितं भुवि ।
 विचेष्टमानमुत्प्रेक्ष्य ऐह्वाकुमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥
 पापं कृत्वेव किमिदं मम संश्रुत्य संश्रवं ।
 शेषे क्षितितले सन्नः स्थित्यां स्थातुं त्वमर्हसि ॥ २ ॥
 आहुः सत्यं हि परमं धर्मं धर्मविदो जनाः ।
 सत्यमाश्रित्य च मया त्वं धर्मं प्रतिचोदितः ॥ ३ ॥
 संश्रुत्य शैव्यः श्येनाय स्वां तनुं जगतीपतिः ।
 प्रदाय पक्षिणो राजा जगाम गतिमुत्तमां ॥ ४ ॥
 तथा क्षलर्कस्तेजस्वी ब्राह्मणो वेदपारगे ।
 याचमाने स्वके नेत्रे उद्धृत्याविमना ददौ ॥ ५ ॥
 सरितां तु पतिः स्वल्पां मर्यादां स्थापितः पुरा ।
 सत्यानुरोधात् समये वेलां स्वां नातिवर्तते ॥ ६ ॥
 सत्यमेकपदं ब्रह्म सत्ये धर्मः प्रतिष्ठितः ।
 सत्यमेवाक्षया वेदाः सत्येनावार्यते परं ॥ ७ ॥
 सत्यं समनुवर्तस्व यदि धर्मे धृता मतिः ।
 स वरः सफलो मेऽस्तु वरदो ह्यसि संतम ॥ ८ ॥